

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 45
fax 070-312 92 33

e-mail griffier@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

De staatssecretaris van Justitie
mevrouw mr. N. Albayrak
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

datum 16 juni 2009
betreft EU-Asielpakket
kenmerk 143520.2u

Geachte mevrouw Albayrak,

De commissie voor de JBZ-Raad heeft op 26 mei 2009 gesproken over uw brief in reactie op haar vragen over het EU-Asielpakket. Deze bespreking heeft de leden van de fractie van GroenLinks aanleiding gegeven tot het stellen van een aantal nadere vragen, die ik bij deze graag aan u voorleg. De leden van de fracties van de PvdA en de SP sluiten zich bij deze vragen aan.

COM(2008)815 (Opvangrichtlijn)

U stelt in uw brief namens de regering dat de Commissie niet heeft aangegeven een maximumperiode van 24 weken (voor artiesten 14) weken per jaar als onnodig beperkend te zien voor de toegang tot de arbeidsmarkt. De JBZ-commissie wil graag weten of u deze belemmering expliciet heeft voorgelegd aan de Commissie, en zo nee, of u bereid bent dat alsnog te doen. U maakt melding van de voorkeur van andere lidstaten voor openstelling van de arbeidsmarkt na een jaar. Betekent dit dat de meeste lidstaten er wel voorstander van zijn dat asielzoekers na een jaar asielprocedure toegang krijgen tot de arbeidsmarkt, die niet in de tijd is gelimiteerd zoals in Nederland? In uw antwoord erkent u dat de Koppelingswet en het exportverbod van WW waarborgen dat vreemdelingen die onrechtmatig in Nederland of buiten Nederland verblijven, geen recht hebben op een WW-uitkering. Toch schrijft de regering in het BNC-fiche dat de beperking in tijd moet waarborgen dat geen rechten op grond van de WW ontstaan. Is te concluderen dat de betrokken persoon ook zonder deze beperking in tijd geen rechten kan ontlenen aan zijn arbeidsverleden? Zo ja, in hoeverre voldoet de beperking in tijd dan nog aan het criterium "niet onnodig beperkend"?

U heeft geantwoord dat het totale dekkingspakket van de Wet Werk en Bijstand het uitgangspunt vormt voor de aard en omvang van de krachtens de Rva geboden voorzieningen, waarbij rekening wordt gehouden met het feit dat een asielzoeker in de centrale opvang verblijft. VluchtelingenWerk Nederland heeft in haar brief van 13 mei 2009 aan de Tweede Kamer een vergelijking opgenomen tussen de bijstandsnorm bij verblijf in een inrichting (9,53 euro per dag) en de norm voor verblijf in een opvangcentrum (2,45 euro per dag). Kunt u

datum 12 juni 2009

kenmerk 143520.2u

blad 2

uitleggen waarin dit verschil gelegen is, als voor beiden de bijstandsnorm het uitgangspunt vormt en er in beide situaties sprake is van materiële en immateriële opvang?

Kunt u alsnog aangeven hoe de mogelijkheid om rechtmatig verblijvende asielzoekers van opvangvoorzieningen uit te sluiten, zich verhoudt tot artikel 11 IVESCR en tot het standpunt van de Commissie dat asielzoekers nooit in armoede worden gelaten en de grondrechten geëerbiedigd moeten worden? Kunt u in het licht van artikel 3, lid 1 en 2 onder c van de Opvangrichtlijn juncto artikel 39 Procedurerichtlijn toelichten waarom in Nederland niet in alle gevallen recht op opvang bestaat totdat een rechterlijke instantie de primaire beslissing over het asielverzoek heeft getoetst?

Kunt u alsnog ingaan op het verzoek van de JBZ-commissie om inzicht te bieden in de specifieke doelgroepen die zij onderscheidt en de regelingen die zij daarvoor hanteert, en daarbij ingaan op het verschil in het doelgroepenbeleid van de regering en het Commissievoorstel? Bent u van mening dat zij voldoet aan artikel 17 (uitgewerkt in artikel 18 - 20) van de Opvangrichtlijn met betrekking tot het doelgroepenbeleid?

U stelt dat kwetsbare groepen zoals kinderen een uitzondering vormen binnen het detentiebeleid. Kunt u toelichten in hoeverre de uitzondering ook geldt voor AMA's in de GOC-procedure?

COM(2008)820 (Dublinverordening)

U antwoordt dat het EHRM, naar aanleiding van een dreigende uitzetting naar Griekenland ter uitvoering van de Dublinverordening, geen aanwijzingen ziet dat betreffende personen zonder meer worden teruggestuurd naar het land van herkomst. Toch heeft het EHRM onlangs verschillende *interim measures* toegewezen ten aanzien van asielzoekers die door Nederland dreigden te worden overgedragen naar Griekenland. Dit heeft het Hof gedaan in afwachting van de benodigde duidelijkheid over de waarborgen voor asielzoekers in Griekenland. Het EHRM refereert in deze uitspraken naar het landenrapport van mensenrechtencommissaris Hammarberg, het landenrapport van het CPT en het standpunt van de UNHCR over een Dublin-overdracht van asielzoekers naar Griekenland.

De commissie wil u voorts wijzen op een recente uitspraak van het EHRM inzake S.D. tegen Griekenland.¹ In deze zaak ging het om een Turkse asielzoeker die na zijn vlucht naar Griekenland werd gearresteerd en met het oog op zijn uitzetting werd gedetineerd. Het EHRM stelt vast dat de omstandigheden van de detentie een schending van artikel 3 EVRM opleveren. Klager werd namelijk ruim twee maanden vastgehouden in een cel die hij niet mocht verlaten voor buitenactiviteiten, had geen toegang tot een telefoon en beschikte niet over dekens, schone lakens of hygiëneproducten. Later werd hij op een andere locatie nog zes dagen in afzondering vastgehouden onder onacceptabele omstandigheden, waarbij het EHRM net als in andere zaken naar een rapport van het CPT verwijst. Het EHRM stelt in deze zaak tevens een schending van artikel 5 lid 1 en artikel 5 lid 4 EVRM vast. Voor klagers detentie bestond geen wettelijke grondslag, nu hij als asielzoeker met een lopende aanvraag voor een

¹ EHRM 11 juni 2009, appl. no. 53541/07, S.D. c. Grèce.

datum 12 juni 2009
kenmerk 143520.2u
blad 3

verblijfsvergunning niet uitgezet mocht worden. Bovendien had hij geen mogelijkheid de rechtmatigheid van zijn detentie bij een gerechtelijke instantie te laten beoordelen.

Is de regering, ondanks het voorgaande, niettemin van mening dat Griekenland voldoet aan de waarborgen die asielzoekers toekomen op grond van internationale en gemeenschapsrechtelijke verplichtingen? Als hier gerede twijfel over bestaat, acht u het dan nog verantwoord om uit te gaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel? Zo ja, loopt u hiermee niet het risico op medeverantwoordelijkheid voor schending van haar internationale verplichtingen? Bent u van mening dat met haar aanbod tot ondersteuning van de Griekse autoriteiten, dit risico op schending afdoende is afgewend?

De leden van de commissie zien uw reactie met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

M.J.M. Kox
Voorzitter van de commissie voor de JBZ-Raad